

30 χρόνια από τη μαζική έξοδο των Σέρβων από το Μόσταρ, οι μνήμες είναι ακόμα νωπές

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Οι επετειακές εκδηλώσεις για την 30η επέτειο μνήμης από τη μαζική έξοδο/φυγή του σερβικού λαού από το Μόσταρ της τότε Γιουγκοσλαβίας και νυν Βοσνίας-Ερζεγοβίνης άρχισαν στις 15 Ιουνίου στον Παλιό Ναό Γεννήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου στο Μόσταρ, με μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως όλων των θυμάτων της τραγωδίας, που συνέβη εκείνον τον τραγικό Ιούνιο του 1992.

Στις 15 Ιουνίου, ακριβώς πριν από τριάντα χρόνια, ξεκίνησε η πυρπόληση, η ανατίναξη και η συστηματική καταστροφή του Καθεδρικού ναού της Αγίας Τριάδας στο Μόσταρ, που κράτησε σχεδόν ένα μήνα και ολοκληρώθηκε στις 13 Ιουλίου 1992.

Στην ακολουθία του μνημοσύνου χοροστάτησε ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Ζαχουμίου και Ερζεγοβίνης κ. Δημήτριος, συγχοροστατούντος του ηγούμενου της Ιεράς Μονής Ζιτομίσιτς, Αρχιμανδρίτη Ντανίλο Πάβλοβιτς και ιερέων, που λειτουργούν ακόμα στις ορθόδοξες εκκλησίες του Μόσταρ.

Μετά το μνημόσυνο, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας, ο οποίος ακόμα αποκαθίσταται, πραγματοποιήθηκε επετειακή εκδήλωση στη μνήμη των δεινών εκείνης της ημέρας και της εξόδου του σερβικού λαού από το Μόσταρ, την οποία διοργάνωσε η Ιερά Επισκοπή Ζαχουμίου και Ερζεγοβίνης, η Οργάνωση οικογενειών Σέρβων αιχμαλώτων, νεκρών στρατιωτών και αγνοουμένων αμάχων της Νεβεσίνιε και ο αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου της Σερβικής Εκπαιδευτικής και Πολιτιστικής Εταιρείας (SPKD) "Prosvjeta" Mostar.

Η εκδήλωση περιλάμβανε ρέκβιεμ, προβολή ταινίας μικρού μήκους για τα βάσανα και την επιστροφή των Ορθοδόξων στην κοιλάδα του Νερέτβα, καθώς και ομιλίες.

«Το σημαντικότερο μνημείο, αδελφοί μου, είναι οι άνθρωποι που συναντάμε μπροστά μας κάθε μέρα, ανεξαρτήτως θρησκείας και εθνότητας. Ο πλησίον είναι το ιερότερο! Είναι ο ίδιος ο Χριστός! Στην τρέλα της δεκαετίας του '90 είχε χαθεί

η ιερότητα της ανθρώπινης ζωής... Τότε οι άνθρωποι άρχισαν να υποφέρουν με τον πιο άγριο και βάνουσο τρόπο. Κανένας από τους ανθρώπους που ζούσαν σε αυτήν την περιοχή δεν μπορούσε να ελπίζει για οποιοδήποτε μακροπρόθεσμο καλό, το οποίο όλοι είδαμε σε αυτούς τους μεταπολεμικούς χρόνους...

Εκτός από τις ψυχικές και σωματικές πληγές που όλοι έχουμε, αισθανθήκαμε επίσης τις πολιτιστικές και οικονομικές συνέπειες του πολέμου, οι οποίες συνεχίζουν να επηρεάζουν τη ζωή μας. Όταν οι άνθρωποι σκοτώνουν, μπορεί οποιαδήποτε κοινωνική αξία να παραμείνει άθικτη;

Σήμερα θυμόμαστε τον πόνο, την καταστροφή και το κακό - αλλά όπως θυμόμαστε τα δεινά του Κυρίου μας, όχι επειδή είναι σημαντικό να θυμόμαστε το κακό, αλλά επειδή μέσω αυτού του πόνου αποκαλύφθηκε το καλό: η αγάπη του Θεού για εμάς και η νίκη της ζωής επί του θανάτου», είπε μεταξύ άλλων ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ζαχουμίου και Ερζεγοβίνης μιλώντας εκτενώς για όλα αυτά.

Μετά το πέρας της εκδήλωσης, οι παρευρισκόμενοι έριξαν λουλούδια από τη γέφυρα του ποταμού Μπούνα και άναψαν κεριά στη μνήμη των αγνοουμένων και των εκλιπόντων.

Το πρόγραμμα για τα 30 χρόνια μνήμης της μαζικής φυγής και των δεινών των Σέρβων στην κοιλάδα Νερέτβα ολοκληρώθηκε στο Νεβεσίνιε με κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο της Ελευθερίας και στο Οστεοφυλάκιο.

Φωτογραφία: topportal.info